

NYHETSBRÄV 4:2008

(Publicerat 2008-12-17)

Hade tänkt att jag skulle avsluta året med ett nyhetsbrev av gammalt gott märke. Det finns ju onekligen många fascinerande ting att skriva om. En sak som jag tycker är extra intressant är hur den globala ekonomiska situationen har fått de flesta marknadsivrare att fullständigt ändra tonfall. Nu verkar alla plötsligt vara keynesianer. Med desperation i stämman, och i land efter land, klagar bankfolk och näringslivsföreträdare från de mest skilda branscher över att statens insatser är för små. Det verkar strängt taget råda efterfrågan på en global Åslingakut.

Själv känner jag mig skeptisk. Vad är motivet till all denna längtan efter stöd? Jag kan inte se annat än att det är förhoppningen om en så snabb återgång som möjligt till de gamla goda tiderna. Det var mycket roligare förr när vi kunde någorlunda obekymrat hålla liv i illusionen att den eviga ekonomiska tillväxten "åt alla lycka bär". Vi har ju levt i tider då svaret, oavsett frågan, varit ekonomisk tillväxt. Vi skulle t.o.m. expandera oss ur miljöförstöring och resursuttömning. Medan vi nu med plågad min får tala om negativ tillväxt. Detta högst säregna begrepp. Vår ensidiga syn på ekonomi speglas alltså i vårt språk. Vi har inte ens ett allmänt erkänt begrepp som beskriver att ekonomin krymper? Fullt så illa är det i varje fall inte inom meteorologin. Där talar man knappast om negativ värme under hårda vintrar. Och det får man vara tacksam för.

Men min fråga inför den pågående krisen är om detta verkligen är en vanlig kris. Att vi när den är över kan borsta krisdammet av oss och fortsätta i stort sett som vanligt. Osvuret är förstås bäst, men min känsla är att vi faktiskt har kommit till vägs ände när det gäller det nuvarande systemet. Att en återgång helt enkelt inte är möjlig. Att vårt val är fortsatt kaos eller en förnyelse baserad på grundläggande och globala spelregelsförändringar som gör att det nya ekonomiska systemet låter sig någorlunda väl förenas med en långsiktigt hållbar och rimligt rättvisa utveckling på vår jord.

Än så länge är det rädslan och de falsettartade ropen på stöd som dominerar. Och det borgar enligt mitt sätt att se för fortsatt förvirring och kaos. Men förr eller senare (hellre förr) borde det bli möjligt att se längre och djupare. Det är i varje fall min förhoppning och min tro.¹

Men några djupare reflektioner om detta har jag inte tid att ge mig in på nu. Jag har nämligen för mig själv helt överraskande blivit indragen i skrivelser som i bästa fall blir en ny bok. Det var inget jag hade planerat, men heller inget jag kunde undvika. Jag har blivit så absorberad av detta att jag varken kan skriva något längre nyhetsbrev eller sköta min blogg. Jag har gått ner i det där gruvhålet av koncentration där jag ibland befinner mig. Så är det bara.

Och vad jag får med mig upp får vi väl se. Men det kräver ytterligare någon månad av intensivt arbete.

---

¹ Här om dagen hittade jag ett pressmeddelande från *Ekobanken* som är intressant i sammanhanget (www.ekobanken.se/filearchive/1/1334/Pressmeddelande%20Inaise%20-%20Ekobanken%20081205.pdf). Det innehåller bl.a. åtta punkter för ett hållbart finansiellt system som föreslås av ett antal europeiska sociala banker som är medlemmar i nätverket INAISE (*The International Association of Investors in the Social Economy* – www.inaise.org).

I. Utvidgat utbud av mentortjänster

En sak vill jag dock annonsera så här innan jul, och det är att jag med erfarenheten i ryggen har beslutat att vidga mitt utbud av mentortjänster. Tidigare har de med vissa undantag varit begränsade till personer som känner igen sig i den text med titeln *Mentor och/eller coach för ett ledarskap bortom personliga ambitioner* som finns på min hemsida (www.edris-ide.se/seminar.html). Men sedan en tid har jag börjat vända mig till alla som funderar på att skaffa en mentor till stöd för sin utveckling som person och ledare eller chef. För att beskriva mitt erbjudande har jag skrivit följande korta text:

Mentorskap – samtal för personlig utveckling och ledarutveckling

Ledarskap handlar mycket om vilja och visioner. Man måste veta vart man strävar och man måste ha den viljekraft och överblick som gör att man kan driva sitt projekt, sin grupp, sin avdelning, sitt företag eller vad det nu är man leder.

Men en sak är lätt att glömma bort. Att man faktiskt behöver hjälp av dem som man är chef eller ledare för. Det vanliga är att man tänker att dessa personer ändå har betalt för att arbeta och att detta så att säga avgör saken. Och det gör det förstås delvis. En hel del blir gjort av plikt och nyttotänkande. Men om man som ledare vill komma åt den djupare motivation som framförallt leder till en högre kvalitet i arbetet så räcker inte detta. Man måste kunna frigöra den energi, ansvarskänsla och glädje som finns tillgänglig för oss människor när vi uppfattar oss vara ärligt inbjudna att hjälpa till med något som vi tycker är bra, vettigt, ja rent av behjärtansvärt. Så från mitt perspektiv är det önskvärda ledarskapet inte bara viljestarkt och visionärt, utan det kan också hålla en ärlig känsla levande av att vi alla – ledare och ledda – hjälps åt för att förverkliga en eftersträvnansvärd vision.

För att kunna utöva detta ledarskap måste man kunna förstå människor. Och för att kunna förstå människor måste man förstå sig själv. Det finns inga tekniker eller metoder som kan kompensera för detta. Självisikt är nödvändig om man vill vara en verkligt bra ledare. Jag brukar säga att ”man leder som man är”. Och detta betyder förstås att nyckeln till ens utveckling som ledare är att man utvecklas som person.

Det överordnade syftet med mina mentorrelationer är att stödja en utveckling av detta självinsiktsbaserade ledarskap.

Och skulle du känna att detta skulle kunna vara något för dig så hör av dig så kan vi diskutera saken närmare.